Lieta Nr.1A73023719
ECLI:LV:ZRT:2020:0415.1A73023719.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā, 2020.gada 15.aprīlī

Zemgales rajona tiesas tiesnese L.Gulbe
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pamatojoties uz /**pers. A/** sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores I.Jaunzemes 2019.gada 3.oktobra lēmumu Nr.30.7.-22.11/4405,

k o n s t a t ē j a:

[1.] 2019.gada 30.aprīlī Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Trešās piedziņas daļas Otrās nodaļas galvenā nodokļu inspektore S.Ērgle sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BS007506 (turpmāk – Protokols) /pers. A/, personas kods /personas kods/, kā SIA "/Nosaukums A/" (turpmāk – Sabiedrība) valdes loceklim.

Protokolā norādīts, ka 2019.gada 8.martā uz Sabiedrības juridisko adresi nosūtīts brīdinājums Nr.30.4-4.7.2/17309 (turpmāk – Brīdinājums) par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu, kurā norādīts, ka 2019.gada 26.jūlijā Sabiedrības nokavētie nodokļu maksājumi ir 50159,53 EUR, kuriem iestājies izpildes termiņš. Protokolā norādīts, ka līdz 2019.gada 29.martam /pers. A/ (turpmāk – Iesniedzējs) kā Sabiedrības valdes loceklim bija jānodrošina Maksātnespējas pieteikuma iesniegšana tiesā vai jānomaksā nodokļu parāds, kas netika izdarīts.

Maksātnespējas likuma 60.panta trešā daļa noteic, ka parādniekam ir pienākums iesniegt juridiskas personas maksātnespējas procesa pieteikumu, ja pastāv kāda no Maksātnespējas likuma 57.panta pirmās daļas 5.,6. vai 9.punktā minētām juridiskās personas maksātnespējas pazīmēm.

Protokolā norādīts, ka Sabiedrībai pastāv Maksātnespējas likuma 57.panta pirmās daļas 5.punktā paredzētā juridiskās personas maksātnespējas procesa pazīme – Sabiedrība ilgāk kā divus mēnešus nav nokārtojusi parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš.

2019.gada 5.aprīlī rezolūcijas veidā pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu saskaņā ar Latvijas APK 238.[1] pantu.

Protokolā norādīts, ka Iesniedzējs pārkāpis Maksātnespējas likuma 60.panta trešās daļas un 57.panta pirmās daļas 5.punktu, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 166.[35] pantā.

Protokols sastādīts bez Iesniedzēja klātbūtnes *(lietas lapas 64-66)*.

[2.] Ar VID Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Trešās piedziņas daļas Otrās nodaļas vadītājas S.Koņečnijas 2019.gada 13.augusta lēmumu Nr.14G/BS007506 par administratīvā soda uzlikšanu (turpmāk – Sākotnējais Lēmums) nolemts atzīt Iesniedzēju par vainīgu Latvijas APK 166.[35]panta administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, uzliekot administratīvo naudas sodu 400,00 *euro* apmērā un atņemot tiesības ieņemt sekojošus amatus komercsabiedrībās un tās pārvaldes institūcijās: personālsabiedrības lietvedi, personālsabiedrību pārstāvēt tiesīgo biedru, kapitālsabiedrības valdes locekli, kapitālsabiedrības padomes locekli, prokūristu, parasto komercpilnvarnieku, pārstāvi filiālē, komercsabiedrības likvidatoru, sabiedrības kontrolieri un revidentu uz 2 gadiem *(lietas lapas 51-54)*.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam **daļā par administratīvā soda uzlikšanu un tā apmēru,** Iesniedzējs iesniedza VID Sūdzību (turpmāk – Sākotnējā sūdzība), lūdzot atcelt viņam piemēroto papildsodu kā nesamērīgu *(lietas lapas 44-46)*.

[3.] Ar VID ģenerāldirektores I.Jaunzemes 2019.gada 3.oktobra lēmumu Nr.31.7-22.11/4405 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet sūdzība noraidīta.

Lēmumā norādīts, ka:

[3.1.] Sākotnējā sūdzībā norādīts, ka:

[3.1.1.] Sākotnējā lēmumā konstatēts, ka Iesniedzējs neveica nekādas sekmīgas darbības, lai samaksātu uzkrāto nodokļu maksājumu parādu, kā rezultātā Iestāde secina, ka Iesniedzēja rīcība norāda, ka Iesniedzējs apzinājies savas bezdarbības prettiesiskumu, paredzējis tās kaitīgās sekas un apzināti pieļāvis kaitīgo seku iestāšanos.

Lietā nepastāv strīds par to, ka Sabiedrībai saskatāmas maksātnespējas procesa pazīmes, tomēr Sākotnējā lēmumā konstatēts, ka Sabiedrībai nav mantas un naudas līdzekļu uz kuru varētu vērst piedziņu, secīgi Sabiedrībai nav arī līdzekļu, lai iesniegtu maksātnespējas pieteikumu tiesā. Tādējādi Sabiedrības maksātnespējas procesa uzsākšana nav iespējama Sabiedrības finansiālu problēmu rezultātā, nevis Iesniedzēja bezdarbības dēļ.

[3.1.2.] Iesniedzējam ir piemērots papildsods - tiesību atņemšana ieņemt noteiktus amatus uz diviem gadiem. Vienlaikus Sākotnējā lēmumā norādīts, ka šāds papildsods ir paredzēts tādu amatpersonu sodīšanai, kuru pārkāpumiem ir sistemātisks raksturs un kuri, veicot sistemātiskus pārkāpumus, nodara kaitējumu kopējai komercdarbības videi.

Iesniedzēja ieskatā no Sākotnējā lēmuma neizriet un nav saprotams, kādus sistemātiskus pārkāpumus Iesniedzējs ir veicis.

Atsaucoties uz 2012.gada 29.novembra likuma "Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā", ar kuriem vairākas Latvijas APK normas papildinātas ar minēto papildsodu, anotāciju, Iesniedzējs norāda, ka minētie grozījumi ir vērsti uz tādu komercdarbībā iesaistītu amatpersonu sodīšanu, kuru pārkāpumiem ir sistemātisks raksturs un kuri, veicot sistemātiskos pārkāpumus, nodara kaitējumu kopējai komercdarbības videi. Tādējādi Iesniedzējs uzskata, ka konkrētajā gadījumā papildsoda piemērošana ir nesamērīga, jo līdz sūdzības sastādīšanas brīdim Iesniedzējs nav administratīvi sodīts un nav veicis sistemātiskus komercdarbības pārkāpumus.

[3.1.3.] Sākotnējā lēmumā 1) nav paskaidrots, kas tiek uzskatīts par nopietnu komercdarbības pārkāpumu un pēc kādiem kritērijiem tiek izvērtēta pārkāpuma nopietnības pakāpe 2) nav pamatots piemērotā papildsoda apmērs un izvērtēts tā samērīgums, proti, nav paskaidrots, kāpēc papildsods tiek piemērots uz diviem gadiem 3) nav pamatots konstatētais, ka maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšana tiesā rada būtisku kaitējumu komercdarbības videi, jo komercsabiedrība savu darbību neveic, tās parāda apmērs nepalielinās, negatīvās sekas ir novērstas jau ar to, ka VID ir

apturējis komercsabiedrības naudas plūsmu, tādā veidā pilnībā ierobežojot visu komercsabiedrības darbību.

Iesniedzēja ieskatā, piemērotais papildsods nav pamatots un ir nesamērīgs ar izdarītā pārkāpuma raksturu, jo Iesniedzēja bezdarbība nerada kaitējumu sabiedrībai.

[3.2.] No lietas materiāliem zināms, ka Iestāde, konstatējot, ka Sabiedrībai 2019.gada 6.martā ir nokavētie nodokļu maksājumi 50 159,53 *euro* apmērā, kuriem ir iestājies izpildes termiņš, 2019.gada 6.martā nosūtīja Sabiedrībai uz juridisko adresi brīdinājumu Nr.30.4-4.7.2/17309 par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu (turpmāk - Brīdinājums), kurā norādīja, ka Sabiedrībai ir saskatāmas maksātnespējas pazīmes un atbilstoši Maksātnespējas likuma 60.panta trešajai daļai komercsabiedrībai ir pienākums iesniegt maksātnespējas procesa pieteikumu Zemgales rajona tiesā. Tāpat Brīdinājumā ir ietverta informācija par iespējamo administratīvo atbildību saskaņā ar Latvijas APK 166.^{35}pantu.

Saskaņā ar Latvijas APK 238.^{1} pantu pirmo daļu 2019.gada 5.aprīlī rezolūcijas veidā uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā, jo līdz 2019.gada 5.aprīlim Sabiedrības maksātnespējas pieteikums nav iesniegts tiesā, nav veikta nokavēto nodokļu maksājumu nomaksa.

Maksātnespējas likuma 60.panta trešā daļa nosaka, ka parādniekam ir pienākums nekavējoties iesniegt juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu, ja pastāv kāda no šā likuma 57.panta pirmās daļas 5., 6. vai 9.punktā minētajām juridiskās personas maksātnespējas procesa pazīmēm.

Maksātnespējas likuma 57.panta pirmās daļas 5.punktā noteikts, ka parādniekam piemēro juridiskās personas maksātnespējas procesu, ja parādnieks ilgāk nekā divus mēnešus nav nokārtojis parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš.

No lietas materiāliem izriet, ka 2019.gada 6.martā komercsabiedrībai bija nokavētie nodokļu maksājumi 50 159,53 *euro* apmērā, kuriem iestājies samaksas termiņš.

No lietas materiāliem zināms, ka Sabiedrība nokavētos nodokļu maksājumus nav ne labprātīgi samaksājusi, ne arī tos ir bijis iespējams piedzīt, piemērojot piedziņas līdzekļus, tādējādi konkrētajā gadījumā konstatējama Maksātnespējas likuma 57.panta pirmās daļas 5.punktā noteiktā pazīme - parādnieks ilgāk nekā divus mēnešus nav nokārtojis parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš.

Tādējādi konstatējot, ka ir izveidojušies nokavētie nodokļu maksājumi, parādniekam bija pienākums tos nomaksāt, vai panākt vienošanos ar VID par to nomaksu, vai iesniegt tiesā pieteikumu par maksātnespējas procesa uzsākšanu atbilstoši Maksātnespējas likuma 60.panta trešajai daļai. Tieši komercsabiedrības vadītājs ir atbildīgs par normatīvajos aktos noteiktās nodokļu maksāšanas kārtības ievērošanu, kā arī ir atbildīgs par Maksātnespējas likuma 60.panta trešajā daļā paredzētā pienākuma izpildi.

Latvijas APK 166.^{35}pantā noteikts, ka par parādnieka maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšanu likumā paredzētajos gadījumos uzliek naudas sodu fiziskajām personām vai valdes loceklim no divsimt astoņdesmit līdz septiņsimt *euro*, atņemot valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā. No minētās tiesību normas izriet, ka par parādnieka maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšanu likumā paredzētajos gadījumos pie administratīvās atbildības saucama juridiskās personas amatpersona - valdes loceklis.

Komerclikuma 221.panta pirmā daļa nosaka, ka komercsabiedrības izpildinstitūcija, kura vada un pārstāv sabiedrību, ir valde.

Saskaņā ar Komerclikuma 169.panta pirmo daļu valdes loceklim savi pienākumi jāpilda kā krietnam un rūpīgam saimniekam.

Jēdziens ,,krietns un rūpīgs saimnieks" cita starp ietver sevī prasību ievērot normatīvos aktus, lēmumu pieņemšanas rūpību un savlaicīgu pienākumu pildīšanu. Lēmuma pieņemšanas rūpība nozīmē, ka lietā, darījumā vai darbībā valdes loceklim ir jārīkojas maksimāli efektīvi, precīzi, tiesiski, prognozējot iespējamā lēmuma sekas *(skat. L.Abramoviča Krietna saimnieka rūpības nozīme Komerclikumā./Jurista Vārds, Nr.44 (447) 2006.gada 7.novembris).*

Saskaņā ar komercreģistra datiem no 2014.gada 10.jūnija Iesniedzējs ir Sabiedrības amatpersona ar tiesībām pārstāvēt komercsabiedrību vienpersonīgi. Tādējādi lietā pamatoti konstatēts, ka Iesniedzējs kā sabiedrības valdes loceklis nav izpildījis Maksātnespējas likuma 60.panta trešajā daļā paredzēto pienākumu, tādējādi izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 166.^{35}pantā.

Komercsabiedrības valdes locekļa pienākumi ietver sevī pienākumu kontrolēt uzņēmuma finansiālo stāvokli un ievērot normatīvos aktus, tai skaitā, Maksātnespējas likumā noteikto - nekavējoties iesniegt maksātnespējas procesa pieteikumu, ja uzņēmums nespēj nokārtot parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš. Savukārt, krietna un rūpīga saimnieka gādības pārkāpuma sekas - atbildība par komercsabiedrībai un kreditoriem nodarītajiem zaudējumiem. Turklāt, vadot uzņēmumu, ir jāseko līdzi faktiskajam uzņēmuma finansiālajam stāvoklim un, konstatējot būtiskus sarežģījumus parādsaistību nokārtošanas iespējās, ir jārīkojas atbilstoši tiesību normās noteiktajai kārtībai - jāizmanto visi iespējamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi.

Tādējādi savlaicīga komercsabiedrības maksātnespējas pieteikuma neiesniegšana (vai citu sekmīgu darbību veikšana, lai risinātu komercsabiedrības maksātnespējas situāciju) ir vērtējama tikai kā komersanta atbildīgās amatpersonas neapzinīga savu pienākumu veikšana. Ar brīdinājumu komercsabiedrība aicināta, iesniedzot maksātnespējas pieteikumu tiesā, pārtraukt prettiesisko darbību.

[3.3.] Attiecībā uz Sākotnējā sūdzībā norādīto argumentu, ka Sabiedrības maksātnespējas procesa uzsākšana nav iespējama finanšu līdzekļu trūkumu dēļ, Iestāde norāda, ka finanšu līdzekļu trūkums neattaisno Maksātnespējas likumā noteikto parādnieka pienākuma neizpildi - komercsabiedrības maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšanu tiesā, jo iesniedzējam, ieņemot komercsabiedrības valdes locekļa amatu, bija jārēķinās, ka komercdarbība ir saistīta ar finansiālu risku un, konstatējot, ka komercsabiedrība nespēj nokārtot parādsaistības, viņam bija jārīkojas atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām prasībām. Vienlaikus norādāms, ka komercsabiedrības valdes loceklim, vadot komercsabiedrību, ir jāseko līdzi reālajam komercsabiedrības finansiālajam stāvoklim un, konstatējot būtiskus sarežģījumus parādsaistību nokārtošanas iespējās, ir jāiesniedz maksātnespējas procesa pieteikums tiesā, kamēr komercsabiedrībai ir pietiekami brīvie finanšu līdzekļi nepieciešamo maksājumu veikšanai par maksātnespējas procesa uzsākšanu tiesā. Savukārt šādu finanšu līdzekļu neesamība vai nepieejamība ir vērtējama tikai un vienīgi kā komercsabiedrības atbildīgās amatpersonas neapzinīga savu pienākumu veikšana.

Satversmes tiesa 2012.gada 20.aprīļa spriedumā lietā Nr.2011-16-04 atzina, ka parādnieka pārstāvjiem, kuriem likums uzliek pienākumu parādnieka maksātnespējas gadījumā vērsties tiesā ar maksātnespējas pieteikumu, ir visas iespējas kontrolēt un prognozēt parādnieka finanšu stāvokli. Ņemot vērā Maksātnespējas likuma 60.panta trešajā daļā noteikto pienākumu iesniegt maksātnespējas pieteikumu, parādnieka pārstāvjiem būtu jārīkojas savlaicīgi, proti, brīdī, kad parādnieka rīcībā ir šāda nepieciešamā naudas summa. Ja šis brīdis ir nokavēts, naudas trūkums neatbrīvo parādnieka pārstāvjus no likumā noteiktās atbildības par maksātnespējas pieteikuma neiesniegšanu. Lai parādnieka pārstāvis netiktu saukts pie atbildības, viņam ir tikai viena iespēja - iesniegt pieteikumu, maksājot depozītu nu jau no saviem personīgajiem līdzekļiem. Kompetentajām institūcijām, konsekventi praksē turoties pie šādas loģikas un saucot parādnieku pārstāvjus pie atbildības, ir iespējams nodrošināt reālu papildu stimulu savlaicīgai parādnieka maksātnespējas pieteikuma iesniegšanai.

No lietas materiāliem izriet, ka komercsabiedrības amatpersona – Iesniedzējs, ne pirms brīdinājuma, ne minētā brīdinājumā norādītajā laika posmā neveica sekmīgas darbības, lai samaksātu uzkrāto nodokļu maksājumu parādu, vienotos ar kreditoru (VID) vai iesniegtu tiesā pieteikumu par tiesiskās aizsardzības procesu. Kā arī iesniedzējs bija informēts par iespējamajām sekām, kas varētu rasties normatīvo aktu prasību neizpildes gadījumā. Lai netiktu piemērotas Latvijas APK 166.^{35}pantā paredzētās sankcijas, iesniedzējam bija jārīkojas savlaicīgi un atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai.

Tādējādi Sākotnējā lēmumā pamatoti ir konstatēts, ka iesniedzēja rīcība norāda uz to, ka iesniedzējs apzinājies savas bezdarbības prettiesiskumu, paredzējis tās kaitīgās sekas un apzināti pieļāvis kaitīgo seku iestāšanos.

[3.4.] Izvērtējot Sākotnējā lēmumā norādītos argumentus attiecībā uz Iesniedzējam piemēroto sodu, Iestāde norāda, ka Latvijas APK 22.pantā noteikts, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Latvijas APK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto administratīvo pārkāpumu, bet šī panta otrajā daļā noteikts, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Konkrētajā gadījumā lietā nav konstatējami iesniedzēja atbildību mīkstinoši apstākļi saskaņā ar Latvijas APK 33.pantu.

No lietas materiāliem izriet, ka Iesniedzējs konstatēto pārkāpumu nebija novērsis (līdz 2019.gada 13.augustam komercsabiedrības maksātnespējas process nebija pasludināts un nokavētie nodokļu maksājumi netika nomaksāti), tādējādi turpinot prettiesisko rīcību, neraugoties uz VID amatpersonu lūgumu to izbeigt.

Līdz ar to Sākotnējā lēmumā konstatēts pārkāpēja atbildību pastiprinošs apstāklis atbilstoši Latvijas APK 34.panta nosacījumiem.

Pie apstākļiem, ka iesniedzējs ilgstoši nav ievērojis normatīvajos aktosnoteikto parādnieka rīcību gadījumā, kad tas nespēj nokārtot parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš, nav panācis vienošanos ar kreditoriem (šajā gadījumā VID), turklāt Sabiedrības nokavēto nodokļu maksājumu apmērs ir ievērojams (2019.gada 6.martā nokavētie nodokļu maksājumi bija 50 159,53 *euro,* savukārt 2019.gada 13.augustā - 53 227,43 *euro*) un tādējādi valsts budžetam ir nodarīts ievērojams kaitējums, kā arī lietā nav konstatēti attaisnojoši iemesli iesniedzēja bezdarbībai, neiesniedzot komercsabiedrības maksātnespējas procesa pieteikumu vai neuzsākot tiesiskās aizsardzības procesu, konkrētajā gadījumā nav konstatējami pārkāpēja atbildību mīkstinoši apstākļi un ir konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis, Iestāde uzskata, ka pārsūdzētajā lēmumā par Iesniedzēja izdarīto administratīvo pārkāpumu saskaņā ar Latvijas APK 166.^{35}pantu piemērotā administratīvā naudas soda apmērs 400,00 *euro* ir samērīgs ar Iesniedzēja izdarītā pārkāpuma raksturu un būtību un ir atbilstošs Latvijas APK 22.pantā paredzētajam administratīvā soda mērķim.

Vērtējot iesniedzējam piemērotā papildsoda apmēru un tā piemērošanas nepieciešamību, norādāms, ka saskaņā ar Komerclikuma 169.panta pirmo daļu valdes loceklim savi pienākumi jāpilda kā krietnam un rūpīgam saimniekam.

Konkrētajā gadījumā komercsabiedrības valdes loceklis - Iesniedzējs, nav nodrošinājis pasākumus, lai veiktu finansiālās grūtībās nonākušās komercsabiedrības saistību izpildi, kaut gan tie bija viņam zināmi jau pirms VID brīdinājuma nosūtīšanas. Tādējādi secināms, ka, nenodrošinot minētos pasākumus, iesniedzējs nav rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks.

[3.5.] Latvijas APK 237.pantā ir noteikti lietvedības uzdevumi administratīvo pārkāpumu lietās, un tieši - savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, nodrošināt pieņemtā lēmuma izpildi, kā arī noskaidrot cēloņus un apstākļus, kas veicina administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, novērst pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu ievērošanas garā un nostiprināt likumību.

Saskaņā ar Latvijas APK 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta pirmo daļu un 244.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Ievērojot iepriekš minēto, uzskatu, ka VID piedziņas pārvaldes amatpersona, izpildot Latvijas APK 237.panta un 272.pantā paredzētos uzdevumus, ir izvērtējusi visus lietas materiālus kopumā un konstatējusi administratīvo pārkāpumu sastāvu un pie atbildības saucamās personas vainu, savācot pierādījumus Latvijas APK 243.panta kārtībā un tos novērtējot Latvijas APK 244.panta kārtībā.

Tādējādi secināms, ka ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka Iesniedzējs nav nodrošinājis pasākumus, lai ierosinātu finansiālās grūtībās nonākušās komercsabiedrības maksātnespējas procesu un iesniedzēja veiktajās darbībās administratīvā pārkāpuma sastāvs pēc Latvijas APK 166.^{35}panta ir pierādīts.

[3.6.] Izvērtējot Iestādes rīcībā esošo informāciju, papildus Sākotnējā lēmumā konstatēts un vērā ņemams, ka 1) ziņojumi par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī no 2019.gada maija līdz 2019.gada jūnijam iesniegti tikai 2019.gada 26.augustā 2) nodokļu maksājumu samaksa netiek veikta, pēdējā iemaksa pēc inkaso rīkojuma veikta 2019.gada 6.augustā, pēdējā labprātīgā iemaksa veikta 2019.gada 9.janvārī 3) uz 2019.gada 13.augustu ir nodarīts kaitējums valsts budžetā lielā apmērā 53 227,43 *euro* apmērā 4) Iesniedzējs ir amatpersona citā komercsabiedrībā, kura nepilda saistības pret VID un nemaksā nodokļus un tiem pielīdzinātos maksājumus valsts budžetā: SIA "/Nosaukums B/" (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/), nokavētie nodokļu maksājumi 2313,95 *euro* apmērā.

[3.7.] Likumdevējs, ieviešot papildsodu - tiesību ieņemt noteiktus amatus atņemšanu ir vēlējies panākt, ka tiek sasniegts šī soda mērķis – komersanta amatpersonas, kas izdara nopietnus pārkāpumus komercdarbības jomā, atturēšana no vadošu amatu ieņemšanas komercsabiedrībās. Grozījumi Latvijas APK tika vērsti uz tādu komercdarbībā iesaistītu amatpersonu sodīšanu, kuri, veicot pārkāpumus, nodara kaitējumu kopējai komercdarbības videi.

Sistemātiski pārkāpumi ir tikai viens no likumdevēja paredzētajiem kritērijiem lēmuma par papildsoda piemērošanu izlemšanai. Tātad papildsods - tiesību atņemšana ieņemt noteiktus amatus - ir piemērojams personām, kas būdamas atbildīgas komercsabiedrības amatpersonas, ir veikušas ar komercdarbību saistītu pārkāpumu vai kādu speciālo komercdarbības nozari reglamentējošo prasību pārkāpumu un ir saucamas pie administratīvās atbildības. No lietas materiāliem izriet, ka Iesniedzējs ne tikai nav ievērojis pienākumu iesniegt maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā, bet arī nenodrošina Sabiedrības nodokļu nomaksu valsts budžetā nodokļu likumos noteiktajā termiņā un apmērā. Šāda Iesniedzēja rīcība norāda uz sistemātisku raksturu, kas ir vērā ņemama, vērtējot iesniedzēja attieksmi pret komerctiesisko vidi kopumā, un kas konkrētajā gadījumā nav vērtējama pozitīvi. Tādējādi Iesniedzēja arguments, ka no Sākotnējā lēmuma neizriet un nav saprotams, kādus sistemātiskus pārkāpumus iesniedzējs ir veicis, ir noraidāms kā nepamatots. Arī iesniedzēja norādītais, ka iepriekš pārkāpumi nav pieļauti, nav īpašs nopelns, bet no katra nodokļu maksātāja sagaidāma normāla rīcība.

Sabiedrības interesēs ir liegt iesniedzējam ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās, tādējādi sabiedrību pasargājot no iespējamām negatīvām sekām valsts budžetam, kas varētu rasties, ja iesniedzējam netiks atņemtas tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās. Līdz ar to, tikai piemērojot minēto papildsodu uz diviem gadiem var tikt sasniegts papildsoda piemērošanas mērķis - atturēt Iesniedzēju no tādām vai līdzīgām darbībām komercsabiedrību pārstāvībā arī nākotnē.

[3.8.] Konkrētajā gadījumā arī ņemams vērā Sabiedrības nokavēto nodokļu maksājumu apmērs, kas 2019.gada 6.martā bija 50 159,53 *euro,* bet 2019.gada 13.augustā - 53 227,43 *euro,* kas ir liels kaitējums valsts budžetam.

Pie šādiem apstākļiem, Iestādes ieskatā, ir iestājušies priekšnosacījumi, kas ir objektīvs pamats papildsoda - tiesību atņemšana ieņemt noteiktus amatus uz diviem gadiem - piemērošanai, proti, ar naudas sodu vien pie šādiem apstākļiem netiek panākts mērķis, kuru izvirzījis likumdevējs, paredzot atbildību par šādu pārkāpumu.

Līdz ar to, tikai piemērojot Iesniedzējam papildsodu (aizliegumu ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās un tās izpildinstitūcijās) var tikt sasniegts papildsoda piemērošanas mērķis - atturēt iesniedzēju no tādām vai līdzīgām darbībām komercsabiedrību pārstāvībā arī nākotnē.

Turklāt, ievērojot to, ka Iesniedzējs ilgstoši nav pildījis normatīvajos aktos noteiktos pienākumus, uzskatāms, ka Iesniedzējs konkrētajā gadījumā ir nodarījis tādu kaitējumu kopējai komercdarbības videi, ka par to samērīgi ir noteikt tiesību atņemšanu ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībā un tās pārvaldes institūcijās uz diviem gadiem, pretēji Iesniedzēja izteiktajam apgalvojumam.

Vienlaikus norādāms, ka konkrētajā lietā par nopietnu komercdarbības pārkāpumu, cita starpā, liecina ilgstoša Iesniedzēja kā Sabiedrības amatpersonas bezdarbība grūtībās nonākušas Sabiedrības finansiālās stabilitātes nodrošināšanai, kas noveda pie ievērojamu nokavēto nodokļu maksājumu izveidošanās, tādējādi nodarot kaitējumu valsts budžetam lielā apmērā.

Izvērtējot papildsoda piemērošanas lietderību un apmēru Iesniedzējam labums, ko sabiedrība iegūs ar ierobežojumiem, kas izriet no Iesniedzējam ar Sākotnējo lēmumu piemērotā papildsoda apmēru, ir lielāks nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu aizskārums, jo minētā ierobežojuma nepiemērošana varētu radīt nepamatotu iesniedzēja paļāvību, ka ir iespējama prettiesiska rīcība, kuras rezultātā neiestājas sekas. Secīgi Iesniedzējs kļūdaini uzskata, ka Sākotnējā lēmumā piemērotais papildsods ir nesamērīgi liels un nav pamatots.

Tādējādi secināms, ka Iestāde, konstatējot Iesniedzēja darbībās administratīvā pārkāpuma sastāvu pēc Latvijas APK 166.^{35}panta un izvērtējot administratīvā pārkāpuma raksturu, būtību un citus konkrētās lietas apstākļus, pamatoti ir lēmusi atņemt Iesniedzējam tiesības ieņemt noteiktus amatus uz diviem gadiem atbilstoši Latvijas PK 166.^{35}pantā un Komerclikuma 4.^{2}panta pirmajā daļā noteiktajam un kā nepamatots ir noraidāms Iesniedzēja apgalvojums, ka konkrētajā gadījumā papildsoda piemērošana ir nesamērīga.

[3.9.] Papildus Iestāde norāda, ka Iesniedzējam piemērotais papildsods pēc būtības tieši neierobežo Iesniedzēja cilvēktiesības un nav uzskatāms, ka šāds sods pēc būtības atņem personai tiesības izvēlēties nodarbošanos vai citu amatu.

Izvērtējot visus lietas apstākļus kopumā, kā arī valsts budžeta intereses un lietā konstatēto atbildību pastiprinošo apstākli (prettiesiska rīcība turpināta neraugoties uz pilnvaroto personu prasību to izbeigt), ievērojamo nokavēto nodokļu maksājumu apmēru, Iestādes ieskatā konkrētajā gadījumā Iesniedzējam par administratīvo pārkāpumu piemērotais administratīvais naudas sods 400,00 *euro* apmērā, piemērojot iesniedzējam Latvijas APK 166.^{35}pantā paredzēto papildsodu (tiesību atņemšana valdes loceklim ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās uz diviem gadiem) ir samērīgs, kā arī atbilstošs tiesiska mērķa sasniegšanai, piemērojot administratīvo sodu kā atbildības līdzekli saskaņā ar Latvijas APK 22.panta nosacījumiem.

Iestādes ieskatā labums, ko sabiedrība iegūs ar ierobežojuma, kas izriet no minētā naudas soda piemērošanas un tiesību atņemšanas valdes loceklim ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās uz diviem gadiem, ir lielāks nekā Iesniedzēja tiesību vai tiesisko interešu aizskārums.

[3.10.] Iestāde norāda, ka parādnieka maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšana likumā paredzētajos gadījumos kropļo uzņēmējdarbības vidi un tam nav tikai formāls raksturs, jo tā sekas skar visu sabiedrību, kura ir ieinteresēta, ka valsts budžeta ieņēmumi tiek kontrolēti un šādā veidā tiek nodrošinātas sabiedrības intereses, ka valsts saņems tai pienākošos nodokļu maksājumus un komercdarbības vide un saimnieciskās darbības vide tiks sakārtota. Tieši kopējo sabiedrības interešu aizsardzībai un tiesiskās stabilitātes nodrošināšanai Latvijas APK ir noteikta tiesību atņemšana ieņemt noteiktus amatus tādām amatpersonām, kuras izdara nopietnus pārkāpumus komercdarbības jomā. Tādējādi Iesniedzēja apgalvojums, ka Sākotnējā lēmumā nav saprotams un pamatots konstatētais, ka maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšana tiesā rada būtisku kaitējumu komercdarbības videi, noraidāms kā nepamatots.

Iestāde norāda, ka Iesniedzējs kļūdaini uzskata, ka negatīvās sekas ir novērstas ar to, ka VID ir apturējis komercsabiedrības naudas plūsmu, tādā veidā pilnībā ierobežojot visu komercsabiedrības darbību.

No lietas materiāliem izriet, ka līdz Sākotnējā lēmuma pieņemšanai Sabiedrība nav veikusi nokavēto nodokļu maksājumus, nepanāca vienošanos ar kreditoru (VID) par to nomaksu, kā arī nav uzsākts komercsabiedrības maksātnespējas process, tādējādi secināms, ka Sabiedrībai ir saskatāmas maksātnespējas pazīmes un turpina pastāvēt Maksātnespējas likuma 60.panta trešajā daļā parādniekam noteiktais pienākums, kas nav izpildīts.

Izvērtējot lietas materiālus kopsakarā ar Sākotnējā sūdzībā norādītajiem argumentiem, Iestādes ieskatā lietā nav konstatējami apstākļi Sākotnējā lēmuma grozīšanai vai atcelšanai.

[4.] Zemgales rajona tiesā saņemta Sūdzības iesniedzēja sūdzība, kurā lūgts atcelt Lēmumu daļā par administratīvā soda - papildsoda uzlikšanu un tā apmēru.

Sūdzībā norādīts, ka izskatot administratīvā pārkāpuma lietu un izvērtējot papildsoda piemērošanas nepieciešamību un tā apmēru, nav noskaidroti visi apstākļi, kam ir nozīme lietā, līdz ar to pieņemtais Lēmums ir formāls un nav lietderīgs un samērīgs.

Lietā nepastāv strīds par to, ka ir pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs, bet gan par to, ka piemērotais papildsods - tiesību atņemšana ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībā uz diviem gadiem, ir nesamērīgs, jo atbilstoši Latvijas APK 272.pantam nav noskaidroti un izvērtēti visi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši Latvijas APK, kā arī VID vadlīnijām (apstiprinātas ar VID 2018.gada 2.janvāra rīkojumu Nr.1) par administratīvo sodu sankciju piemērošanas principiem VID kompetencē esošo administratīvo pārkāpumu lietās, lemjot par administratīvā soda piemērošanu, amatpersona katru gadījumu vērtē individuāli, ņemot vērā Latvijas APK ceturtajā nodaļā norādītos noteikumus soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu, tas ir, ņemot vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tādejādi, piemērojot administratīvos sodus iestādes rīcības brīvības ietvaros, Iestādei bija jāizmanto visi uzskaitītie kritēriji 1)izdarītā pārkāpuma raksturs, tajā skaitā laiks, cik ilgi turpinās bezdarbība vai darbība, kura veido administratīvā pārkāpuma sastāvu, pārkāpuma ietekme uz valsts budžetu, valsts pārvaldes kārtību un sabiedrības interesēm, vai administratīvais pārkāpums izdarīts aiz neuzmanības vai ar nodomu 2) pārkāpēja personība, tajā skaitā pārkāpēja attieksme pret izdarīto pārkāpumu, pārkāpēja paskaidrojumi par administratīvā pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem, vai pārkāpējs jau iepriekš ir izdarījis šāda veida administratīvos pārkāpumus. Tāpat tiek ņemtas vērā arī pārkāpēja veiktās darbības, lai novērstu izdarītā administratīvā pārkāpuma kaitīgās sekas, kā arī novērstu līdzīgu administratīvo pārkāpumu atkārtošanos 3) pārkāpēja vainas pakāpe, pārkāpēja mantiskais stāvoklis, kā arī atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi 4) administratīvo sodu par izdarīto administratīvo pārkāpumu personai piemēro konkrētā pārkāpuma sankcijas ietvaros, ko nosaka attiecīgais Latvijas APK pants, kurā paredzēta administratīvā atbildība par izdarīto pārkāpumu.

Visu augstāk minēto kritēriju izvērtēšana ir Latvijas APK noteikts pienākums un ir vispārīgs nosacījums soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu. Lai būtu izsekojams normatīvajā aktā noteiktā apstākļu kopuma izvērtējums, lēmumā par saukšanu pie administratīvās atbildības obligāti ir jānorāda minēto kritēriju vērtējums, lēmumā iekļaujot norādes par informācijas avotiem, kas izmantoti, analizējot pārkāpēja personību un mantisko stāvokli. Proti, personu (gan fizisko, gan juridisko) mantisko stāvokli ir iespējams vērtēt, ņemot vērā VID informācijas sistēmās esošo informāciju par

gūtajiem ienākumiem, piederošajām kapitālsabiedrībām, to peļņu u.c. Tāpat iespējams izmantot publiskajās datubāzēs esošo informāciju, piemēram, VAS "Ceļu satiksmes drošības direkcija" tīmekļa vietnē. Valsts vienotās datorizētās zemesgrāmatas datu izplatīšanas sistēmas tīmekļa vietnē par piederošajiem kustamajiem un nekustamajiem īpašumiem, kā arī iespējams izmantot citas publiski pieejamas datubāzes. Savukārt, vērtējot pārkāpēja personību, jāņem vērā Iekšlietu ministrijas Informācijas centra informācijas sistēmā (Sodu reģistrā) esošā informācija par personai piemērotajiem administratīvajiem sodiem, kas liecina par personas attieksmi pret valsts un sabiedriskās kārtības ievērošanu, vai arī cita dokumentāri apstiprināta informācija.

Izvērtējot Lēmumu, ir secināms, ka, lemjot par soda piemērošanu, nav izvērtēta un ņemta vērā Iesniedzēja personība, iepriekšējā sodāmība, attieksme pret pārkāpumu, apstāklis, vai Iesniedzējs ir/nav iekļauts "riskanto" personu sarakstā, u.c. personības pazīmes, nav nevienas norādes par to, kādi informācijas avoti tikuši izmantoti.

Norāda, ka līdz šim nav bijis administratīvi sodīts, nav veicis sistemātiskus komercdarbības pārkāpumus, kas norāda, ka Iesniedzējs nav sabiedrībai bīstams un viņa attieksme pret valsts un sabiedriskās kārtības ievērošanu ir pozitīva papildsoda piemērošana nav nepieciešama, lai sasniegtu administratīvā soda mērķi.

Lēmumā norādītais, ka Iesniedzēja rīcība norāda uz sistemātisku raksturu, kas ņemama vērā, vērtējot Iesniedzēja attieksmi pret komerctiesisko vidi, ir nepamatots un ir vērtējams kā izdarītā pārkāpuma raksturs, nevis Iesniedzēja personības sakarā.

Uzskata, ka papildsods piemērojams personām, kas izdara sistemātiskus pārkāpumus, t.i., personām, kas iepriekš ir sodītas, jo tikai attiecībā uz tādām personām var pastāvēt bažas, ka tās varētu atkārtot šāda veida administratīvos pārkāpumus un tāpēc būtu atturamas, piemērojot konkrēto papildsodu.

Līdz ar to, uzskata, ka Lēmumā piemērotais administratīvais sods nav izvērtēts pietiekami un ir atceļams, nevar tikt uzskatīts par pamatotu un samērīgu, jo nav ievērots Latvijas APK 272.pants, kā rezultātā uzskatāms, ka Iestāde ir nepareizi izmatojusi savu rīcības brīvību.

Piemērojot papildsodu, Iestādei bija jāveic lietderības apsvērumi, vērtējot papildsoda nepieciešamību un samērību, proti, jāvērtē papildsoda nepieciešamība, lai sasniegtu tiesisku (leģitīmu) mērķi, papildsoda piemērotība attiecīgā mērķa sasniegšanai, papildsoda vajadzība, izvērtējot, vai šo mērķi nav iespējams sasniegt ar līdzekļiem, kuri mazāk ierobežo pieteicēja tiesības vai tiesiskās intereses, papildsoda atbilstība, salīdzinot privātpersonas tiesību aizskārumu un sabiedrības interešu ieguvumu, un jāņem vērā, ka privātpersonas tiesību būtisku ierobežošanu var attaisnot tikai ievērojams sabiedrības ieguvums.

VID vadlīnijās īpaši ir uzvērts, ka, ņemot vērā papildsoda - tiesību atņemšana valdes loceklim ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās - ierobežojošo raksturu, kas būtiski aizskar fiziskās personas intereses, izskatot jautājumu par tā piemērošanu, būtu jāvērtē pārkāpēja personība (piemēram, persona bez deklarētās dzīvesvietas adreses; persona pilda valdes locekļa pienākumus vairākās komercsabiedrībās, kuras ir uzskatāmas par „riskantām", ir izslēgtas no pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra, kurām ir apturēta saimnieciskā darbība; persona sniegusi paskaidrojumu, ka tās nolūks nav bijis veikt komercdarbību un tā kļuvusi par amatpersonu pēc trešo personu lūguma utt.), pārkāpēja attieksme, laika periods, cik ilgi pārkāpums turpināts, pārkāpuma raksturs (tajā skaitā atkārtojamība), tā ietekme uz valsts budžetu, valsts pārvaldes kārtību un sabiedrības interesēm, kā arī apstāklis, vai pārkāpuma kaitīgās sekas līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdim ir novērstas. Jāņem vērā, ka katrs gadījums ir vērtējams individuāli, jāizvērtē visi lietas apstākļi un jāpieņem ar pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, vainas pakāpi, materiālo stāvokli un atbildību ietekmējošiem apstākļiem samērīgs lēmums.

Līdz ar to Iesniedzējs uzskata, ka, vērtējot piemērojamo papildsoda nepieciešamību un apmēru, Iestāde nav ņēmusi vērā un vērtējusi vairākus ļoti būtiskus augstāk minētos kritērijus, piemēram, pārkāpēja personību (iepriekšējo sodāmību), gan faktu, ka VID 2019.gada maijā ir vērtējis (sakarā ar PVN maksātāja statusa piešķiršanu) Iesniedzēja personību un nav to atzinis par "riskantu" personu, kā arī to, ka Iesniedzējs nav veicis atkārtotus pārkāpumus un citus svarīgus faktorus, bet vadījies tikai no esošās nodokļu maksājuma parāda summas. Līdz ar to uzskatāms, ka lietderības apsvērumi nav izvērtēti pilnīgi un šāds Lēmums nav pamatots un samērīgs, bet ir formāls.

Tāpat no Lēmuma izriet, ka, vērtējot piemērojamā papildsoda apmēru, ņemts vērā tikai nodokļa parāda apmērs, bet ne tas, vai, piemēram, īsāks termiņš nebūtu piemērotāks mērķa sasniegšanai. Līdz ar to uzskata, ka Iestāde, izskatot administratīvo lietu, nav vērtējusi to individuāli, kā unikālu gadījumu, bet gan vadījusies no vispāratzītām tēzēm, kuras noteikti tiek piemērotas visos gadījumos, attiecīgi šāds Lēmums nevar tikt atzīts par lietderīgu un samērīgu.

Uzskata, ka, ievērojot Iesniedzēja personību, papildsods nav lietderīgs un samērīgs, kā arī tas nav nepieciešams, lai atturētu Iesniedzēju no turpmākas administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, attiecīgi mērķi ir iespējams sasniegt ar līdzekļiem, kuri mazāk ierobežo Iesniedzēja tiesības vai tiesiskās intereses, t.i. naudas sodu.

[5.] Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Rajona (pilsētas) tiesa mutvārdu procesu nosaka pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to lūdz persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, cietušais vai prokurors. Rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiek, nerīkojot tiesas sēdi. Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata.

Lietā nav pieteikti noraidījumi, pieteikumi, lūgumi, nav saņemti paskaidrojumi.

[6.] Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta devīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, cita starpā izlemj šādus jautājumus: vai ir noticis administratīvais pārkāpums; vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai Sūdzības iesniedzējam kā Sabiedrības valdes loceklim par Latvijas APK 166.^{35}pantā minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu piemērotais papildsods ir samērīgs un pamatots.

Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka augstākas iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā lēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas Iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, un ar tiem konstatētos lietas apstākļus atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz Sūdzības iesniedzējam piemēroto papildsodu ir pareizs – VID, pieņemot Lēmumu, ir pilnīgi un vispusīgi izvērtējis visus lietā esošos pierādījumus, pamatojoties uz kuriem konstatēts, ka Sūdzības iesniedzējam par Latvijas APK 166.^{35}pantā minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu piemērotais papildsods ir pamatots un samērīgs.

Tiesa atzīst, ka Lēmumā izdarītie secinājumi balstīti uz noskaidrotiem faktiskajiem apstākļiem, pareizi un pietiekamā apjomā novērtējot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu. Tiesa nekonstatē apstākļus, kas liktu apšaubīt Lēmumā izdarītos secinājumus attiecībā uz Sūdzības iesniedzējam par Latvijas APK 166.^{35}pantā minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu piemēroto papildsodu - **tiesību atņemšanu ieņemt**

noteiktus amatus komercsabiedrībās uz diviem gadiem.

[7.] Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12} panta otro daļu tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību noraida 2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu 3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu 4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Tādejādi, pamatojoties uz augstāk minēto un saskaņā Latvijas APK 239.panta pirmās daļas 1.punktu, 289.^{6}, 289.^{12} panta otrās daļas 2.punktu, 289.^{13} , 289.^{17} un 289.^{18} pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora I.Jaunzemes 2019.gada 3.oktobra lēmumu Nr.30.7.-22.11/4405, /pers. A/, personas kods /personas kods/, **sūdzību noraidīt.**

Spriedums sastādīts 2020.gada 15.aprīlī un **pieejams Zemgales rajona tiesas kancelejā Jelgavā, Dambja ielā 12, 2020.gada 16.aprīlī.**

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese L.Gulbe